

Publicerad 2006-01-18 21:20 av Eder Krille

Enhörningen

Vem är denna vackra skapelse i silver
jag såg i min dröm?
Ett ljus alltför intensivt bländade mig
penetrerade mitt ömma sinne...
Fick vitt stoft i globerna
sen försvann den...

Trevande sökte jag efter dess skönhet
från fel synvinkel...

På min vandring genom vilsna stigar
blev tidens välsignelse allt färre...

Tills en gång
Enhörningen ämnade söka upp mig
Jag ställdes inför två val...
Det ena mer vackert än det andra
Jag valde fel
visade det sig
Enhörningen red sin väg

Dörren till drömmen
stängdes åter igen
Med tårar på kinderna
lyftes jag upp ur vattnet av en våg
slungades över ytan

Täcket mitt flydde ifrån min kropp
När jag med tungt mod
mötte den nya dagen...
Mina tarmar vred sig till en knut
Min själ spydde vallfärdat lut
Ögon som mötte bistert daggstänk

Väl mött enhörning
lockelse och fara
Nu stundar vår tid
om än i avskild tillvaro...

Att bejaka denna ängel
som skrämmar natten
och gömmer sitt ljus från undrans klor
Bevara din hemlighet från de andra
Medan du pryder mig bland ditt silverstoft
Bjud mig åter en gång
Då vi står nära
som bröder stöpta utav blod

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eder Krille med Poeter.se id #5501 innehar upphovsrätten